

การใช้เวลาการเรียนรู้อย่างตนเองของนักศึกษาแพทย์ชั้นปรีคลินิก ในรายวิชาบูรณาการวิทยาศาสตร์การแพทย์

พิกามาศ สงวนไพร

งานแพทยศาสตรศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การศึกษานี้เป็นการสำรวจการใช้เวลาการเรียนรู้อย่างตนเอง (Self-directed learning) ของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการเรียนการสอนรายวิชาบูรณาการวิทยาศาสตร์การแพทย์ 1-4 ซึ่งมีวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning, PBL) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 2 และ ปีที่ 3 ปีการศึกษา 2540-2541 จำนวน 56 กลุ่ม (จำนวน 516 คน) ได้นักศึกษาแพทย์ปีที่ 2 จำนวน 10 กลุ่มและปีที่ 3 จำนวน 10 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 20 กลุ่ม (159 คน) รวบรวมข้อมูลโดยให้นักศึกษารอกสมุดบันทึกการใช้เวลาในช่วงเวลาการเรียนการสอน PBL เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 2 ใช้เวลาในกิจกรรมตามตารางการเรียนการสอนร้อยละ 20 และการเรียนรู้อย่างตนเอง (การค้นคว้าในห้องสมุด อ่านหนังสือ ศึกษาสื่อการเรียนรู้อื่นๆ พบ resource person) ร้อยละ 43 นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 3 ใช้เวลาสำหรับกิจกรรมตามตารางการเรียนการสอนร้อยละ 14 และการเรียนรู้อย่างตนเองร้อยละ 29

สรุปในภาพรวมจะเห็นว่า การใช้เวลาในการเรียน PBL ของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) แต่นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 2 ใช้เวลาในกิจกรรมตามตารางและ SDL สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 อาจเป็นเพราะนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 2 ยังไม่มีทักษะในการเรียนแบบ PBL ซึ่งเป็นวิธีการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างจากการเรียนแบบฟังบรรยาย จึงต้องฝึกฝนและใช้เวลาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด ศึกษาสื่อต่างๆ นัดพบกลุ่ม และ resource person มากกว่านักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 3